

La mare semblava mes tranquella mes atona-
gada, i el pare ja havia sortit.

Yo no gosava preguntar pel bati ni avortar-me a
la seva cambra la porta de la qual romania tancada i
amb un gran silenci ^{el mateix}
~~darrera, hi regnava un gran silenci.~~

una estona després, el Titi ens dirigí a cercar
Helena i'j vareem marxar amb ella cap a La Rodona.
A casa hi resté el nostre permanent (heribert amb la
mare i una cunyada ^{soltera} de l'oncle que es deia Mene i
sempre ^{acudia} ~~estava~~ ^{es presentava} a les cases ^{on} hi havia ^{malalts}
greus, agriutzants o ~~seus difunts~~
~~seus o morts o malalts greus.~~

Anar a La Rodona sempre era una festa per a mi
així ~~for~~ ~~com~~ ~~mai~~ ~~oblidar~~ ~~el~~ ~~bati~~; la porta ~~fo~~
de la seva cambra i el silenci desusat ^{que sempre} ~~de darrera~~
la ~~de~~ ~~la~~ ~~porta~~ a casa.

Però amb pocs feins ☹️ Yosep Bertrana enterrat ¹⁰/₁₈
 sorgiren creditors de totes bandes. El plet que el bati
 sostenia contra el maover havia estat fallat en
 contra de l'amo. El pare, ~~malaurat~~ ^{legítim} hereu de les
 terres ^{de} dels boscos i dels masos de L'Esparra, ho era també
 dels deutes: centenars, milers de duros. ~~de deutes!~~
 Davant del nostre modest apartament de la pujada
 de Sant Martí, plomien factures i pagars, més pagars
 i més factures. Tot aquell esgarifós paperam
 anava legalment signat pel difunt. El mas
 Espriu amb l'etre mas de dalt i les extenses
 suredes que els respaldaven ~~estaven~~ hipotecats
 havien estat

El bati s'ho havia manegat ~~tot sense dar-li cap amplex al Pape~~
 E pare no en sabia ~~res~~ ² ~~la~~ ¹ ~~nov~~ ¹ ~~de~~ ¹ ~~su~~ ¹ ~~mesa~~ ¹ ~~en~~

su mesa d'ensurt en ensurt. ~~Estava adreçant~~, Seie
 prop de la taula del menjador, hi estintolava els colzes,
 amegava el rostre en els palmells de les mans, la man,
 sempre covetosa, tractava d'animar-lo. Ell es
 desparava ~~la~~ ^{la} ~~els~~ ^{la} ~~ulls~~ ^{la} ~~, i~~ ^{la} ~~la~~ ^{la} ~~mirava~~ ^{la} ~~gemia:~~

+ ~~Hauria de vendre la propietat. Quin desastre!~~

Mostrava les gelles molles de llequimes, sospirava.
 Formava a amegar-se el rostre en les mans.

- ~~quin desastre!~~ Hauria de vendre la propietat.

Cada cop que trucaven a la porta botava da-
 nunt la cadira; ^{Tenia} ~~tenia~~ ¹ ~~que~~ ¹ ~~fos~~ ¹ ~~un~~ ¹ ~~nou~~ ¹ ~~succe~~ ¹ ~~dr.~~
 Par a ell, poc avesat a aquesta mena de trifolques

aquella situació resultava a la par adre. A casa mai no hi havia hagut deutes. La mare treballava sense descans. Era una veritable formigueta. Es privava i ens privava de tot el superflu ~~estalviar~~ estalviar; i sabia administrar.

- Estem arruinats! femia el pare!

Y jo pensava: "Com podem estar arruinats? Per ventura hem estat rics alguna vegada?"

El pisot de la pujada de Sant Martí era modestíssim, no teníem ningú on. La mare feia tota la feina de casa i demés ens cosia els vestits i fins els capells. Jo mateixa ja anava a platja amb un vestit, ja regatejava per deu centims amb les paperes. No anàvem mai al Teatre ni

a fer viatges llevat del de Girone a ~~l'illa de Sals~~ 13
~~santa Coloma en Tortosa~~ i de L'Esparrac ^{en Tortosa} per a pagar
 hi tot l'estiu; Què volis dir estar arruinats?
 El que el pare feia o no feia per a guanyar la
 nostra vida jo ho ignorava i el que feia d'ales-
 hores endavant, no podia imaginar-m'ho
 - Estem arruinats! tornava a queirir el pare.
 ¿Es que no ho estaven ja abans? ^{reuniant pensant} repensant
 jo. ¿Podiem viure encara més modestament
 del que vivíem? ¿Que diantre es podia supri-
 mir que no ho hagués ja suprimit la mare?

encara que sense **14**

no significava gran cosa. El drama intern del pare no el comprenia. Potser no el vaig comprendre ben bé fins que vaig llegir L'hereu on Prudenci Bertrana home reservat, ~~poet~~ ~~obscur~~, de paraula difícil i escassa, deixa correr la pluma al compàs dels seus més íntims sentiments i descobreix al món la tragedia de la seva forçosa renúncia a aquell esplet de boscos i d'obagues on va passar les hores més profundament pleròriques **15** de la seva vida

Un cap la propietat venuda i pagats ¹⁶
 tots els deutes, el pare va comptar: ~~amb~~ els diners
 que li restaven ~~no podien viure~~ ben col·locats en
 una banca, rentaven tan poc que no pagaven ~~pagar~~
 ni una setmana de les nostres modestes despeses
 mensuals. Llavors a casa erem, el pare la mare i
 tres criatures, ni massa llaminers ni massa
 presumits però obligats a menjar poc o molt,
 be'o mitjanament, algunes vegades al dia i a ~~certs~~
 cobrir el nostre cos amb vestits, abrics, sabates..
^{demés} nosaltres, els xics, ^{necessitaven de tant en tant} a ~~instruir nos.~~
 medecines i, includiblement, instrucció.
 Calia ~~pensar seriosament~~ ^{de cap a} ~~pensar seriosament~~
 ment a guanyar diners - ~~però~~ ^{vet} que

seriosament, el pare ²² no hi havia pensat mai fins la mort del bati. ¹⁷ davant. La catastròfica descoberta del ~~del~~ pèssim estat de les finances dels deutes i les hipotèques va comprendre que calia fer un cop de cap. X

Algu' li suggerí que podia muntar una acadèmia i ensenyar-hi dibuix i pintura. L'amic que li va suggerir — probablement Xavier Montsalvatge — l'ajudà també a muntar-la i a instal·lar-s'hi.

Hi acudiren alguns ^{Domingo} alumnes. Naturalment naturalment perquè naturalment perquè

9 Prudenci Bertrana es o llençava a aquesta nova ¹⁸ vida com un naufrag es llença del vaixell que s'enfonsa al bot salvavides. Estava disposat a acceptar qualsevol mena de treball que ~~no~~ ^{no} pogués realitzar amb el llapis o ~~amb~~ els pinzells, i ni que estés que sabia manejar amb competència.

Un amic - d'amics ^{sincers i fidels} sempre en tenia ~~de sincers~~ i ~~se fets~~ Prudenci Bertrana li va procurar una altra feina amb la que podria guanyar algunes ^{més} pessetes. Pintar retrats d'encòrrer. Ja no eren aquells retrats de l'època primerenca quan encara es considerava un aficionat i pintava pel goig de pintar. Ara ho feia ^{Sábado} per força i amb fastig.

un fàstic ben justificat. Si este en compte que els ¹⁹
 personatges que retratava eren difunts i per a pintar
 los a c'odi, ~~de~~ bust i de grandària natural.
 s' havia d' inspirar en una vella i esvaïda
 fotografia que la família del defunt li prove-
 rava. Els retrats solien ésser d' homrats menes-
 trals, homes i dones, algun funcionari o militar
 als quals el pintor no havia conegut ni de vista.
 Generalment els clients restaven contents perquè
 Prudenci Partrana copiava escrupolosament, minus-
 ciosament la fotografia, i el nas, els ulls, la boca
 i les ~~manes~~ ^{manes} i piques - si n' hi havia - ^{el color dels dades}
 el color dels cabells i del vestit - ^{facilitades per}
 la família la descripció de la família - eren ~~es~~

~~tan bastants~~ els del model. I realment, la pintura²⁰
 no tenia gaire més qualitat artística que la
 fotografia. i això era, precisament, el que ~~agradava~~
~~complacía~~ ~~aquests~~ ~~clients~~ ~~apreciava~~
~~als~~ ~~amants~~ ~~parents~~ ~~del~~ ~~difunt~~ ~~retreatat~~
 i el que fatiguava i desolava l'autor de l'obra.
 Del pintor que Prudenci Bertrana hauria vol-
 gut ~~ser~~ ^{ésser} i del que a un moment determi-
 nat de la seva ~~vida~~ juvenesa ~~se~~ ve creure
 que era ja no en restava ~~res~~ ni l'ombra d'
 una il·lusió. L'artista ^{s'havia convertit en} ~~feia~~ ~~d'~~ ~~artista~~, ~~accepta-~~
~~va~~ ~~la~~ ~~primera~~ ~~pena~~ ~~que~~ ~~es~~ ~~presentava~~ ~~mentre~~
~~es~~ ~~podria~~ ~~executar~~ ~~amb~~ ~~llepis~~ ~~i~~ ~~pinzells~~

Pintava ex. vltos, re totls per a botifues, estan²¹
 darts per e collegis de nines. Calava tureoles da-
 munt de setí blanc i les resseguia després amb la punta
 d'un pinzell sucac en purpurina, ^{re} ~~representava~~ ~~cada~~
 testes de Santo i de mares de Déu amb ^{rosats} motres puerils de
 nina ^{cap} ~~per~~ ^{cap} ~~el~~ que ^{volien} ~~les~~ ^{madres} ~~beu~~ ~~haves~~ ~~volien~~. Dibuxava lletres
 per a brodar ~~per~~ en llenyols, ^{estovalles} i ~~traxineres~~ per enriar
 d'una brodadora amiga de la mare...

Però tot aquest esforç i aquest sacrifici no arribaven a
 proporcionar-nos una vida mitjanament confortable. La
 mare es llevava a primeres hores del matí, ~~feinejava~~
 fins ~~alta~~ tard, No parava un minut sense altra ajuda
 que la d'Helena i meva que molt sovint ~~resultava~~ més
 simbòlica que efectiva. Menjavem moltes llegums cuits
 lents, sírons, faves... ~~La mare ens feia tres des-~~
~~ts. No anavem mai enllac. El pare, en arribar~~
~~del carrer es mostrava, trist, las, reconcentrat...~~

L'atmosfera de casa no ¹⁸ era gens estimulants, per
be' que la mare, tot i feinejant tornava a cantar
com en els primers anys del seu matrimoni. El pare,
amb pocs feines parlava i els meus germanets
semblaven espantats, espaventats, malgrat
i contra tot jo creia en la felicitat. Les meves
ansies viatgeres i expropiades es veien ben con-
trariades per les circumstancies però jo no

acceptava la remuneració. Havia ^{o potser m'hi enamorat?} desobert que ^{3 B}
 al món era ple de meravelles de totes menes, entre
 les quals ~~l'assess~~ - ja m' havia enamorat ~~una~~
~~colla de vegades~~ ^{depenamorat sense sol·licitud} del noi del carnicer de La Rodna,
 d'un estudiant de capella ^{cosí} d'una aiqueta, de dos
 condeixebles de ^{l'escola} ~~o de~~ ^{el ball} la música, ~~la~~ naturalesa...
 els viatges... i l'amor - *
 °° La meua ^{existència} material ^{o de la} ~~material~~ era ben migrada, vivia
 a la ^{Parroquia} ~~Parroquia~~ de Sant Martí, un carrer estret, fosc, gris...
 oïa ^{l'orgue} les campanes de l'església del carrer ~~just~~ davant
 per davant de casa, i ~~la~~ ^{per} el pregadis de les soles de
 les sobetes de les beates que anaven i sortien de
 missa ^{de rosari de les quaranta hores...} i el trepetg fort ^{Vierres}; resonant d'algunes botz
 militars pujant cap el Govern Civil, i les tristes ~~botz~~

debs enterraments ~~enterrant~~ i així ~~de la pensament~~ ²⁴
 l'eco de les quals pujava ^{enlaironat} paret a mur fins la meua
 cambreta... Però ~~jo~~ el meu esperit no v'ria ~~estacat~~
 empresonat en un ambient pobre i trist com el meu
 cos, jo ensumava la vida i esperava ^{tastar} ~~veure~~ la
 d'una manera o altra. La vida palpitava en mi
 i esclatava la crida ^{inimitable} del món. Jo sentia que hi anava
 en aquest món per no saber ^{per} quin camí. Ignorava
 com aquest món, que s'obria a mi; com rebria
 em tractaria. No podia tenir-me cura per que
 havia decidit, potser encara inconscientment -
 acceptar-lo, fuir-lo, estimar-lo i barrejar m'hi si calia.
 sentia la seva veu ^{Marie} | potrosos i la seva flaire
 i me m'hi anava de cap malgrat ~~la educació~~

l'austera educació que havia rebut, malgrat el ^{24B}
 estretor d'horitzons ~~molt~~ dels silencis dramàtics del pare
 de l'enorguiment, dels meus germans, ^{seu} sense dubte
 més adaptats ^{que jo} a l'atmosfera ^{familiar} ~~de la nostra casa~~.

~~Amb els ulls i les oïdes sempre oberts a les imitacions~~
~~de la vida jo no perdia cap ocasió de ^{barreja ma} ~~de acceptar~~~~
 * les imitacions de la vida. De moment l'únic lloc
 que m'oferia algun divertiment era La Rodona de
 Santa Eugènia. Encara que ~~amb~~ menys ^{sovint} freqüència
 que puer hi vivien jo seguia beuient tant la
 meua colla i participant a les diades assempla-
 lades. Més que mai la casa dels meus avis amb
 el seu selvatge jardí, el sempre misteriosament ^{besando}

l'actell amb la cambra de les miryones; el 25
 oberta al ~~mon~~ Terraced amb vistes al camp, m'atreuen
 en segona d'edifici - era l'amic l'eny on les meves ansies de veure
 A la Rodona es celebrava la festa major per ~~o cap~~
 s'esqueia, ^{nolet}

a 2 d'octubre l'onze de setembre. Totes les ^{la piment} ^{o xampio} ^{març} ^{març}
 del barri s'ajuntava per a guarnir la placeta, la noia hi gu-
 ñoniam per a ~~gu~~ ajudar a guarnir la placeta. Com-
 darem amb entusiasm. Com - les tallarem en bandes iguals,
 prarem fulles de paper de colors i en feiem sarrells,
 després els enganxarem ^{amb partetes} en un cordell, ~~ben~~ metres i
 metres de sarrell de colors variats i barrejats, Els
 nois els clavaven d'un arbre a un altre i al cim
 sobre les portes i les finestres de les cases, de banda a
 banda del ^{tallat} ~~follet~~ dels músics.
 Després hi posaven ^{Lunes} fanalits a la veneri'ame

i en la paret de la casa propietat del carrer 26
 hi pintaven amb ~~per~~ ^{Microles} grans caràcters el programa
 del ball.

Val
 Americanes
 Polka
 Masures
 Xotis
 Sardana.

Aquest programa es repetí quan ellaven un ma-
 nubri, la copla es limitava a tocar sardanes i algun
 pas doble.

Hi havia molta animació. Venia gent de
 Santa Eugènia i de Girona. Les famílies dels
 rodons imitaven els seus amics i es consumien

~~si les inabornissables sessions de les corts~~ ~~no compris i senyal~~ 22
Les sessions del Congrés i del Senat, ~~articles de fons~~
~~l'art de del Senat~~ ~~articles de fons~~ ~~correspondencia~~
sense oblidar les fluctuacions de la borsa, els canvis de moneda, ~~les corts~~
de ~~graus~~ ~~esquetos~~ ~~mortuorios~~
La sessió de lectura durava ben bé un parell d'

hores i encara calia rellegir alguns paràgrafs que
l'any passat ho considerava, particularment in-
teressants o que no havia acabat d'entendre

d'assimilar. La, ~~personalment~~ ~~no s'interessava~~
~~gens per la política~~, ~~no hi entenia ni un borrall~~
~~res absolutament de política~~, llegia amb veu clara i forta
els debats, les polèmiques ~~les replicues~~ ~~intervencions~~ dels diputats ~~de les~~
~~nomes~~ ~~de la Cierva~~, ~~de Ramonones~~, ~~de les corts~~
senadors. ~~Es nom~~ ~~estaven seguint en la seva boca~~
~~de Canalejas~~ sense ~~haber~~ ~~haber~~ ~~projet~~ ~~dir~~ ~~per~~
~~que ella~~ ~~projet~~ ~~dir~~ ~~qui~~ ~~o~~ ~~el~~

era el conservador, el monàrquic, el lliberal
o el republicà. Tampoc no s'interessava ni per ni
molt per les protestes de Lepetit i de Chicuelo i d'altres
espases ~~o~~ ~~banderilles~~ d'aquella època, o ~~banderilles~~
~~així com les de qualsevol altra espasa~~ ~~calbre~~
en aquell moment. La teta Eufemia havia aïtat